

REVERIL-SERIE

TOEBEREID VOOR DE ERFENIS

BERNARDUS SMIJTEGELT

No. 601

Januari 2024

De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegeelfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

BERNARDUS SMIJTEGELT

Bernardus Smijtegelt is een van de bekendste predikanten uit de tijd van de Nadere Reformatie. Hij werd geboren op 20 augustus 1665 te Goes, als zoon van Marinus Smijtegelt (boekverkoper) en Anna Lambregtse. De familie was afkomstig van Tholen.

Smijtegelt studeerde theologie in Utrecht. Zijn medestudenten achtten hem hoog vanwege zijn godsvrucht en heel zijn houding. Hij had er veel contact met de hoogleraar Melchior Leydekker. In 1686 verdedigde hij bij hem een aantal stellingen over Augustinus en diens werk "Over de eenheid der kerk". Hij droeg deze op aan zijn vader, en aan zijn oom Petrus Smijtegelt, predikant te Middelburg.

Hij was op en top een Zeeuw: zijn studiejaren in Utrecht waren de enige die hij doorbracht buiten Zeeland. Smijtegelt bleef ongehuwd. In 1689 werd hij tot predikant bevestigd te Borssele. Van daar vertrok hij in 1692 naar zijn geboortestad Goes. Kort na zijn komst daar gaf hij blijk van wijsheid en pastoraal inzicht bij een hevige twist rondom de benoeming van een

paar rentmeesters.

In 1695 nam hij de herdersstaf op in de gemeente van Middelburg. Hij verwierf zich daar in de loop der jaren grote invloed en aanzien als trouwe pastor en bovenal prediker. Smijtegelt was een populaire predikant die gewoon was voor de vuist weg het woord te voeren. “Zijn stem was zeer fors, ‘als een klok die het kerkgebouw tot in de hoeken vervulde’. In zijn jongere jaren sprak hij met ‘een lijmerige preektoon’. Maar later liet hij dat varen - hij had zulke hulpmiddelen om zijn bevindelijkheid te bewijzen volstrekt niet nodig - en sprak hij eenvoudig en natuurlijk”¹. Hij had een levendige stijl. Zelf heeft hij geen van zijn preken volledig opgetekend. Sommigen hebben geprobeerd ze op te nemen, van wie Maria Boter de bekendste is.

Hij was zeer geliefd. Algemeen betitelde men hem als vader Smijtegelt, of ‘de oude van het Singel’. Als boeteprediker verstond hij het zich te richten tot alle lagen der samenleving. Kwaden van allerlei aard werden door hem

1 Zie dr. M.J.A. de Vrijer, Ds. Bernardus Smijtegelt en zijn “Gekrookte Riet”, pg. 127.

aan de orde gesteld. Niemand, hoog of laag, werd door hem gespaard. Dus viel hem ook smaad ten deel. Verder was zijn prediking een doorgaande oproep tot het beoefenen van persoonlijke godsvrucht. In eigen persoon stelde hij een voorbeeld van zuivere wandel, in ootmoed en eenvoud, ook in geloof.

Sinds 1729 leed hij aan erge, lichamelijke pijnen en was hij meer dan eens ziek. In 1735 werd hem eervol emeritaat verleend. Op 6 mei 1739 ontsliep hij.

Veel preken van Smijtegelt worden thans nog opnieuw uitgegeven en met veel zegen gelezen. Bijzonder is dat hij 145 preken heeft gehouden over Mattheüs 12:20-21. Ze werden in twee delen uitgegeven onder de titel “Het gekrookte riet” (’s-Gravenhage en Middelburg 1744).

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 3, blz. 337-340.

De hiernavolgende preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands. Hij is afkomstig uit het boek “Een woord op

zyn tyd”, ofte Twee-en-veertig predicatiën, naar Tydsomstandigheden geschikt, en behelzende trouwhertige Vermaningen en opwekkende Bestieringen om zich onder Godts slaande hand te verootmoedigen en tot Hem in Christus te bekeeren: By gelegenheit van eene groote Droogte, en Sterfte onder Beesten en Menschen, gelyk ook in andere gevallen en ontmoetingen: Waar by komt het zalig uiteinde der Vroomen en het rampzalig uiteinde der Godtloozen, vertoont in de Historie van Lazarus en den Ryken man: gedaan door den zaligen heer Bernardus Smytegelt, in zyn leven getrouw Bedienaar des Euangeliums te Middelburg.

Het is de 31e preek (blz. 434-447), , uit de tweede druk van het eerste deel. De bundel is uitgegeven in 's-Gravenhage bij Ottho en Pieter van Thol en in Middelburg bij A.L. en M.H. Callenfels in 1761.

Deze preek is de tweede in een serie preken die Smijtegelt gehouden heeft over Kolossensen 1 vanaf vers 12. De vorige verscheen in november 2023 (nr. 599). Deze preek werd gehouden in een dankzeggingsdienst na het Heilig Avondmaal.

TOEBEREID VOOR DE ERFENIS

door

BERNARDUS SMIJTEGELT

*‘Dankende de Vader Die ons bekwaam
gemaakt heeft om deel te hebben in de
erve der heiligen in het licht.’*

Kolossensen 1:12

De Zaligmaker zei eens: ‘Ik zeg u niet dat Ik de Vader voor u bidden zal; want de Vader Zelf heeft u lief, omdat gij Mij liefgehad hebt en hebt gelooft dat Ik van God ben uitgegaan’ (Joh. 16:26b-27). Hij wilde zeggen: u hebt het niet nodig dat Ik de Vader zou bidden of Hij u lief zou willen hebben, want Hij heeft u al van eeuwigheid af lief. Zo staat er geschreven: Jakob heb Ik liefgehad. En: Zo doe dan aan, als uitverkorenen van God, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen van de barmhartigheid (Rom. 9:13 en Kol. 3:12). Die eeuwige liefde van God kan een ziel

alleen zien, als er drie zaken in hem aanwezig zijn: verwondering, wederliefde en hartelijke dankzegging.

- Het moet grote verwondering in hem werken. Zo iemand zegt: O God, hebt U mij lief, terwijl U zo groot bent en ik zo klein? Daar kan ik in eeuwigheid met mijn verstand niet bij. De Zaligmaker stond daar in verwondering voor stil: Hebt U de wereld zo liefgehad? (Joh. 3:16). En Johannes stond er ook bij stil: Zie, hoe grote liefde de Vader ons gegeven heeft (1 Joh. 3:1). En Paulus zei: O Heere, dat is een liefde die de kennis te boven gaat (Ef. 3:19). Het is zo hoog, dat ik er niet bij kan en dat terwijl U niemand nodig hebt.
- Ten tweede verwekt het zoveel wederliefde. Het is een eigenschap van de zon dat ze niet alleen verlicht, maar ook verwarmt. Dat doet de liefde van God ook. Als God iemand liefheeft, verlicht die liefde zijn ogen en verwarmt ze zijn ziel. Als de liefde van God in het hart komt, begint dat schepsel met David in Ps. 18:2 te zeggen: Ik heb U zo hartelijk lief, ik heb U zo oprecht lief.

David wilde zeggen: Val mij niet lastig; ik heb de Heere lief (Ps. 116:1). Toen de Heere Jezus aan Petrus vroeg of hij Hem liefhad, antwoordde hij: ‘Ja Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik U liefheb’ (Joh. 21:19). Als de liefde van God in iemand levend is, zult u hem ook in een toestand vinden waarin hij zegt: Ik wil die Bijbeltekst wel met mijn hele hart onderschrijven: ‘Indien iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, die zij een vervloeking, Maranatha!’ (1 Kor. 16:22).

- In de derde plaats is zo iemand ook een dankbaar mens, die daarover niet zwijgen kan. Al zeggen ze in het algemeen niet zo veel, als de liefde van God in hun hart werkzaam is, kunnen ze niet altijd zwijgen. Ik weet wel dat er zwijgzame christenen zijn, maar als de liefde van God werkzaam wordt, dan moeten ze wel spreken. Als ze iemand tegenkomen die ze vertrouwen, zeggen ze: Ik moet het vertellen, wat God aan mijn ziel doet. De dichter van Ps. 66:16 zei: Hoor toe, u allen die God vreest, en ik zal vertellen wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft. Ja, dan gaan ze hun blijdschap met dankzegging uiten.

Dan is het: Loof de HEERE, mijn ziel en vergeet geen van Zijn weldaden (Ps. 103:2). 'Ik dank U, Heere, dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd' (Jes. 12:1). 'Ik ben zeer vrolijk in de Heere' (Jes. 61:10). Zoals het nu in al die teksten gezegd wordt, zo zegt Paulus het ook in dit hoofdstuk waar wij u het 12de vers van voorgelezen hebben.

In de eerste zeven verzen beziet hij de liefde van God over de goddelozen. Hij aanbidt God en hij verwondert zich erover. O Kolossensen, de Heere heeft u lief, zulke gruwelijke mensen! Dat niet alleen, maar van het achtste tot het elfde vers spreekt hij ook over wederliefde. Sinds de tijd dat ze werkelijk de genade verkregen hebben, zijn ze zich in alle godsvrucht gaan oefenen, zo schrijft hij. En in ons vers ziet hij hun dankbaar hart. U bent het met mij eens geworden. Laten we daar samen eens voor danken, ik en u. Hij heeft ons immers bekwaam gemaakt om deel te hebben aan de erve der heiligen in het licht. Daarom moeten we de Vader danken.

Wij moeten nu bezien:

1. In welke waardevolle erfenis de Kolossensen deelden.

Wat zijn de mensen blij als ze eens een grote erfenis krijgen! Maar hier gaat het om een erfdeel van de heiligen in het licht.

2. Daarna bezien we hoe God de Vader ze daartoe bekwaam gemaakt heeft.

Als iemand een ander een groot bezit laat erven, dan kan hij hem nog niet bekwaam maken om die erfenis goed te gebruiken. Maar God maakt deze erfgenamen bekwaam om er deel aan te hebben en deze erfenis goed te gebruiken.

3. En verder zien we dat hun gemoed zo dankbaar was, dat ze eronder wegsmolten. Als iemand zijn erfgenamen zijn bezit laat erven, zijn ze dikwijls niet dankbaar. Maar hier wel: al die heiligen van alle tijden en plaatsen zult u horen zeggen: wij danken de Vader.

Dat zijn onze drie punten.

1.

Eerst een waardevolle erfenis.

Wij zullen dus eerst dat grote goed bezien dat ze erven. U zult zeggen: Wat was toch dat kostbare bezit dat zij erven? Wat is toch dat erfdeel van de vromen? Het zijn immers meestal arme en eenvoudige mensen. Hebben zij dan iets te erven in dit leven en erna? Ja zeker. Men rekt een rijk mens gelukkig omdat hij de erfgenaam van al het bezit van zijn ouders zal zijn. Ook rekt men een koningskind gelukkig, omdat het de erfgenaam van de koning zal zijn. Maar dat is hiermee niet te vergelijken. De erfenis van Ahasveros en de schatten van Salomo zijn er niet mee te vergelijken. U zult zeggen: wat erven zij dan allemaal?

Allereerst erven ze de hele wereld. Alles is van hen, zegt de apostel: 'Alles is van u' (1 Kor. 3:21). Door de zonde hebben ze het alles verloren, maar in de Heere Jezus hebben zij het alles teruggekregen en zijn ze erfgenamen van de wereld. 'Ja, praatjes,' zegt de wereld. 'Wat hebben ze dan wel?' Dat is soms wel waar, dat ze er niet veel van hebben. Maar soms is het

ook niet waar. Er zijn er wel eens die er een groot deel van hebben, maar doorgaans hebben zij maar het allerkleinste deel.'

Maar al hebben zij er slechts een klein deel van, zij hebben het in de zegen van God. Zij zijn ook tevreden met dat kleine deel, vaak meer dan de wereld met het grote. Bovendien hebben ze nog de zorg van God voor hen. De goddelijke voorzienigheid waardoor God heel de wereld bestuurt, doet voor hen alle dingen meewerken ten goede (Rom. 8:28). Arme kinderen van God, zult u zeggen. Is dat dan alleen hun erfenis? Echt niet! Maar weet u wat ze nog meer te erven hebben?

Ten tweede erven ze al de goederen van het genadeverbond: de roeping, de wedergeboorte, het geloof, de rechtvaardigmaking, de heiligmaking en de vertroosting. Zo staat het in Spr. 8:21 vermeld: 'Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven wat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen'. Wijn en melk is voor hen, zonder prijs (Jes. 55:2). Bovendien erven ze al de beloften van God die in heel de Bijbel staan! U komt de belofte toe, staat er in Hand. 2:39. Als ze de Bijbel lezen en bij

een belofte aankomen, dan zeggen zij: Ik mag hiervan zeggen: Mij komt de belofte toe. Als de onwedergeborenen de Bijbel lezen en een vloek tegenkomen, dan moeten zij zeggen: Mij komt juist de vloek toe.

In de derde plaats erven ze naast de genadegoederen ook de heerlijkheid. Beërf het Koninkrijk dat voor u bereid is (Matt. 25:34).

Dat is een erfenis die niet bevlekt is en die niet zal verwelken of teloorgaan. (1 Petr. 1:4).

In de vierde plaats. Misschien zegt u: Dit zijn allemaal goederen. Maar erven zij God wel? Ja, God is hun erfdeel en heel hun goed. Asaf zei: God is de Rotssteen van mijn hart en mijn Deel in eeuwigheid (Ps. 73:26). De kerk zei ook: De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen (Klaagl. 3:24) en in Ps. 16:6 lezen we: De snoeren zijn voor mij gevallen in lieflijke plaatsen, ja een schone erfenis is mij geworden. Als het schepsel ontbreken zal en als zij geen goed van het genadeverbond meer nodig zullen hebben, dan zal God Zelf hun Deel zijn.

Waarom wordt dat nu een erfenis genoemd? Wel, ze doen er zelf helemaal niets voor. Wij zijn het ook niet waard. Het is niet om ons; het is de vrijmachtige genade van God die ons dit doet erven. Het is ook een bezit uit een testament. Niemand kan een testament breken. Wat bij testament aan ons is vermaakt, moeten wij ook ontvangen (Gal. 3:4). Het wordt ook terecht een erfenis genoemd omdat ieder zijn deel ervan krijgt: in het heden de genade en daarna de heerlijkheid. Ieder krijgt van de genade en van de heerlijkheid zijn maat en deel. Paulus zegt in 1 Kor. 12 dat de Geest van God aan ieder uitdeelt zijn deel dat hij hebben moet. De groten en de kleinen in de genade, iedereen in het bijzonder zoals Hij wil (vs. 11). Het is een erfenis omdat de dood van de Testamentmaker ertussen komt, de dood van de Heere Jezus (Hebr. 9:16). Het is ook een erfenis omdat bij een erfenis de erfgenamen met naam en toenaam genoemd worden. Is er iemand die erven wil en zijn naam staat niet genoemd in het testament, dan komt het hem niet toe. De erfgenamen worden genoemd. Er staat dat het een erve van de heiligen is.

Wie zijn die heiligen? Er zijn heiligen in de hemel en er zijn heiligen op de aarde. In de hemel is de heilige God; de Middelaar is ook heilig en de Geest van God is heilig. De engelen zijn heilig en de zaligen die er al binnen zijn, zijn ook heilig. Er was voor de val een heilige Adam. Ook nu zijn er nog op aarde die heiligen genoemd worden. De wereld geeft hun die naam om te spotten, maar God geeft hun die naam als een erenaam. Zij worden in het Woord de heiligen van de hoge plaatsen genoemd. Wereldse mensen, denkt u dat God hun die naam op dezelfde manier geeft als u dat doet? Hij geeft hun die naam als een sieraad, maar u zegt dat ze huichelaars zijn. God zegt echter dat ze oprecht zijn. U zegt dat het schijnheiligen zijn. God zegt echter dat ze de heiligen van de hoge plaatsen zijn.

Span u nog een poosje in. We vragen ons af hoe ze heilig zijn.

Allereerst zijn ze dat door afzondering. God haalt ze uit de grote hoop van de wereld opdat ze niet net eender zouden leven als de anderen. Ten tweede zijn ze heilig door de toegerekende gerechtigheid en heiligheid van Christus, in

Wie zij volmaakt zijn (Kol. 2:10). Ten derde zijn ze dat doordat God hun een echte afkeer van de zonde geeft. Ten vierde worstelen en strijden zij tegen de zonden (Gal. 5; Rom. 7). Ik zou graag heilig willen zijn, zeggen ze. Ten vijfde zijn ze heilig in hun begeerten. O God, zeggen ze, ik heb meer behoefte aan heiligheid dan aan kracht. Ten zesde zijn ze heilig in hun verwachting en in hun uitkomst. Ze hebben de verwachting dat hun uitkomst heiligheid zal zijn en dat ze al hun verdorvenheid eens voor de deur van de eeuwigheid zullen neerleggen.

Het wordt een erfenis der heiligen genoemd, dus een erfdeel dat hen heiligt. Die heiligen hebben een erfenis. God Die de Testamentmaker is, bepaalt dat de heiligheid een van Zijn goederen is. God zegt: Ik ben die God Die de heiligmaking in u begint en die ze in u voortzet in uw gehele levenswandel. Het is ook een erfenis van de heiligen omdat de heiligheid de weg naar de hemel is. U kunt langs een andere weg niet in de hemel komen. Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien (Matt. 5:8). De heiligheid is

het document en bewijsstuk van die erfenis. Daarom, als u een heilige bent, zal die heiligheid tot in eeuwigheid blijven. Daarom leest u dat ze met lange, witte klederen bekleed zullen worden (Openb. 7:13). Als een reine maagd zullen ze aan de Heere voorgesteld worden, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks (Ef. 5:27).

Maar waarom wordt hier nu gezegd dat het een erfenis der heiligen *in het licht* is? Betekent dit dat iedereen van die erfenis verzekerd mag zijn? Nee, dit betekent niet dat het een gesloten testament is dat pas geopend zal worden in de eeuwigheid. Het is ook geen testament dat pas geopend wordt na de dood. Maar het is in het licht. Dat is waar in vier opzichten.

Ten eerste zijn de erfgenamen in het licht, in tegenstelling tot vroeger, toen ze in hun natuurstaat waren en zo leefden. Vroeger toen u in uw natuurstaat was, was u duisternis en donkerheid; maar nu u in de genadestaat bent, bent u licht in de Heere, zegt Paulus in Ef. 5:8. Toen in de natuurstaat, zag u in die erfenis van God niets, u wist niet dat u dit goed eeuwig kon

genieten door die God te dienen. Maar toen u in de genadestaat kwam, begon u het te zien. Toen begon u God te kennen en de weg die naar Hem toe leidt. Dat had u uw hele leven nog niet gezien.

God zegt: Nu bent u uit de duisternis geroepen tot het licht, opdat u zou verkondigen de deugden van Hem die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht (1 Petr. 2:9). Paulus zegt in Rom. 13: Vroeger waren jullie kinderen van de nacht, maar de nacht is voorbij gegaan en de dag is nabij gekomen. Nu zijn jullie kinderen van de dag. Laten we dan de werken van de duisternis afleggen en de wapenen van het licht aandoen. Laten we als in de dag eerlijk wandelen (vs. 12-13). Dan zal Hij u geopende ogen geven om uw erfdeel onder de geheiligden te kunnen zien (Hand. 24:18).

Ten tweede is het een erfenis der heiligen in het licht, aangezien zij het nog niet zo goed zien als ze voor het eerst beginnen te erven. Ze worden in het begin zo heen en weer geslingerd, hun hart buigt zich zo naar beneden. Ze kunnen de conclusie niet trekken. Maar als u een

erfgenaam en een van de heiligen wordt, zult u tot de verzekering van uw staat komen en daar licht over krijgen. Toen de erfgenamen het in Hand. 2 uitschreeuwden, hadden ze nog geen licht. Maar het hoofdstuk is nog niet uit, of kijk eens hoe ze samen eensgezind en met grote vreugde eten (vs. 46-47).

Ten derde is het een erfenis der heiligen in het licht, aangezien het geplaatst wordt tegenover de donkerheid van de verberging die Gods kind wel eens ondervindt. Na licht krijgen ze wel weer eens duisternis. Maar als u in het donker wandelt, zeg dan: God zal de donkerheid wel eens doen opklaren. Misschien moet u vandaag zeggen: Ik zocht Hem, maar ik vond Hem niet, zoals de Bruid in Hoogl. 3:1. Maar dat zal niet altijd zo blijven. Er komt wel weer eens een zonnestraaltje, zodat u de andere dag moet zeggen: Toen ik een weinigje van Hem was weggegaan, vond ik Hem (vs. 4). Dan moet u zeggen: De Heere heeft mij weer vreugde en blijdschap in mijn hart gegeven (Ps. 4:8). Hij heeft tot mijn ziel gezegd: Ik ben uw Heil (Ps. 35:3) en Hij heeft mij de zekerheid van mijn zaligheid doen smaken.

Ten vierde noemen we het een erfenis in het licht van de heerlijkheid. Daar zal David niet meer hoeven zeggen: Doe mij smaken de zekerheid van mijn zaligheid. Daar hoeft geen Job meer te klagen: Waar zijn de vorige dagen, toen de lamp van God over mijn tent lichtte, toen ik in Uw licht mijn tent doorwandelde (Job. 29:2-3). Daar zal geen Asaf meer zeggen: Mijn ziel weigert getroost te worden (Ps. 77:3). Ze zullen daar tot het volle licht komen. Daar zal geen wolk wezen. Dan zal niet één kind van God in donkerheid wezen of in het donker verkeren.

2.

Ja, zal iemand zeggen, maar ik ben zo goddeloos. Wie kan geloven dat iemand zoals ik tot zo'n hoge positie zou kunnen komen? Wie is tot deze dingen bekwaam? Niemand van ons uit zichzelf. Wij kunnen die erfenis niet kennen, niet waarderen, niet zoeken van nature. En zo kom ik met de apostel tot ons tweede punt. Als God de mensen daartoe onbekwaam vindt, zoals het ook werkelijk is, dan maakt de Vader hen bekwaam om deel te hebben aan de

erfenis van de heiligen in het licht.

Hier noemt hij de Vader, de eerste Persoon in het goddelijke Wezen. Waarom noemt hij de eerste Persoon? Omdat men van Hem het testament en de zegen verwacht. Hij wil zeggen, als u de erfenis wilt hebben, zie dan op tot de God en Vader van de Heere Jezus Christus. Hij is het Die de goede gaven doet neerdalen (Jak. 1:17). Die Vader had kinderen in de genade. Nu, een kind verwacht natuurlijk de erfenis van zijn vader. Al het Mijne is van U, zei de vader eenmaal tegen zijn zoon (Luk. 15:31). Een vader vergadert toch schatten voor zijn kinderen! Zo zegt God ook tegen Zijn kinderen in de genade: Al het Mijne is ook van u, opdat ze in al hun noden hun oog op Hem zouden slaan. Hij zal hun niets afslaan in alles wat ze nodig hebben. Paulus zegt: Indien wij kinderen zijn, zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus (Rom. 8:17).

Welnu, die Vader maakt hen bekwaam om deel te hebben in de erfenis van de heiligen in het licht. Dat betekent het volgende.

Allereerst hun vroegere onbekwaamheid. Dat

de natuurlijke mens niet in staat is om een geestelijk goed te erven, is waar. God lief te hebben en te dienen zou zijn zwaarste kruis zijn. Geestelijk goed kent hij niet en hij kan het van nature niet kennen. O, hij ervaart dat alsof hij in de rouw zou gaan. Hij is onbekwaam om iets goeds te denken of te doen (2 Kor. 3:5). Denkt u dat wij bekwaam geweest zouden zijn om naar de hemel te gaan, als ik en u in die natuur gebleven waren? Zouden we dan met vromen en met God kunnen omgaan? O nee, wij hadden daar geen zin in en er geen verlangen naar.

Ten tweede betekent het onze onmacht. Wij zijn even onmachtig als onbekwaam om boven in de hemel te komen. Wij zouden in ons hele leven onze onmacht en onbekwaamheid niet te boven komen, als God dat niet zou doen. Hoe kan een Moorman zijn huid veranderen? Dat is onmogelijk. Het kan alleen door een geheel nieuwe schepping.

Ten derde geeft het ook aan hoe onwaardig wij daartoe zijn. Petrus zei: ik ben zo'n zondig mens. Heere, ga uit van mij (Luk 5:8). De hoofdman zei: Ik ben niet waardig dat U tot mij

zou inkomen (Matt. 8:8).

Ten slotte drukt het de verwaardiging en bekwaammaking van die onwaardige en onbekwame mensen uit, want God maakt hen daartoe bekwaam. Wat wil dat zeggen?

Allereerst acht Hij en schat Hij hen daartoe waardig. Uitverkorenen en beminden, zegt God. U bent het die Ik waardig acht om voor Mijn troon te staan. Ook als u het zich niet waardig acht, zal Ik het toch wel doen. U die zo'n hoogachting en liefde voor Mij hebt, dat u alles voor Mij aan de kant zou zetten en aan Mijn voeten zou willen sterven, liever dan van Mij weggaan. U ziet uit naar de vergelding van het loon en Ik zal die u ook geven.

Ten tweede zal Ik u daartoe in staat stellen om hier in de genade en hiernamaals in de heerlijkheid met Mij om te gaan. In dit opzicht is God heel anders dan alle mensen. Een vrome koning zou toch wel heel graag zien dat zijn kind, dat zijn erfgenaam moet zijn, ook vroom zou zijn en bekwaam zou zijn om na hem te regeren. Een vroom mens zou wel graag willen zien dat zijn kind ook vroom was en bekwaam om de erfenis die hij nalaat te kunnen erven

en gebruiken. Maar dat kunnen ze niet geven. Heersers kunnen ambten uitdelen aan hun goede vrienden, maar ze kunnen hun niet de bekwaamheid geven om daarin ook goed te dienen. Maar God zegt: Als Ik iemand deze erfenis geef, dan maak Ik hem daartoe ook bekwaam. Op hetzelfde ogenblik dat God iemand helemaal bekwaam maakt voor de hemel en voor de erfenis, maakt Hij hem ook bekwaam om met Hem om te gaan en bij Hem te wonen. Dan doet God net eender bij hem zoals Hij dat met Saul deed. God zei: U zult koning over geheel Israël zijn. Wat deed God toen? Hij gaf hem een koninklijk hart en een koninklijke geest.

Als God nu tegen een uitverkorene zegt: U zult Mijn erfgenaam zijn, van de genade en de heerlijkheid, wat doet God dan? Dat zegt Paulus in het 13de vers: Die ons getrokken heeft uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde. Daar somt Paulus op wat God dan doet.

In de tweede plaats maakt Hij u bekwaam, als Hij uw ogen en gedachten op de Heere

Jezus richt, zodat u zegt: Ik moet in Jezus zijn. Ik kan niet buiten Hem zijn. Dan maakt Hij u bekwaam, als Hij u uw oog op Zijn Zoon doet slaan, zodat u zegt: Buiten Hem ben ik verloren. Weiger mij Jezus toch niet! Geef mij Zijn gerechtigheid, heiligheid en gehoorzaamheid!

Ten derde: God maakt u daartoe bekwaam doordat Hij zo'n afkeer van de zonde in u werkt. Ja, dat doet Hij als u begint vorderingen te maken in heiligheid. Dan durft u een ander wel eens voorzichtig onderhanden te nemen, om hem te vermanen, te bestraffen en te bidden en te zeggen: Leef toch niet zo tot oneer van God. Dan begint u een afkeer van de zonde te tonen in de kleinste en in de grootste dingen. O, die hier zo graag heilig willen leven, die zullen zich zo goed thuis voelen in de hemel.

Ten vierde maakt God hen bekwaam, als Hij hen zo met de jaren doet opgroeien in het genadewerk en in het geestelijke leven. Zij nemen zo stilletjes steeds meer toe. Hebt u hen in een jaar of twee niet gesproken en ontmoet u hen eens, dan kunt u zien dat ze sterk vooruitgegaan zijn. Ze zijn sterker,

vaster, geestelijker, zodat hun pad, waarop ze voortgaan, als een schijnend licht is geworden (Spr. 4:18).

Ten vijfde maakt God hen bekwaam als Hij hun zo'n vast voornemen geeft om zich aan Hem vast te houden. Ze zeggen: al moest ik arm worden en bedelen, ik vraag nergens naar, naar geen dreigementen of beloften, naar geen tegenspoed of voorspoed, ook niet naar alles wat er in de wereld is. Ik moet volharden en standvastig blijven tot het einde toe om zalig te kunnen worden (Matt. 10:22). Ze nemen zich met hun hele hart voor om bij de Heere te blijven (Hand. 11:23). Net als die jongelingen. 'Wat kan ons die oven schelen?' zeiden zij. En Daniël zei: 'Wat kunnen die leeuwen mij schelen?' (Dan. 3 en 4). Daarom zegt Paulus ook: Zo dan, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig zijnde in het werk van de Heere, als die weet dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere (1 Kor. 15:58).

Ten slotte, als God hen bekwaam maakt, dan zeggen ze: dat moet ik in daden laten zien. U mag hen wel bekijken en beluisteren. Waarin

tonen ze het dan, dat ze bekwaam gemaakt worden? Wel, in de hoogachting die ze voor God hebben. Ze kiezen God en de genade van God. Ze zeggen: Als ik dat heb, Heere, dan heb ik genoeg. Dan zal ik zo vol blijdschap en moed zijn. Al moest ik gaan bedelen. Heere, wat zou het betekenen als U mij grote dingen op de aarde gaf, eer, bezittingen en aanzien, en ik moest U missen. Wat had ik daaraan? Maar al moest ik gaan bedelen, als ik maar getrouw mocht zijn, dan is Uw gunst, liefde en vrede mij meer waard dan alles wat er onder de zon is.

Als u nog niet bekwaam gemaakt bent, kent u daar helemaal niets van. Maar als u er wel bekwaam voor gemaakt bent, dan kent u het, of u nu de kleinste of de grootste bent. Als God u in zo'n gestalte brengt, zou u dan niet bekwaam zijn voor die erfenis? Als u nu hier zo'n verlangen hebt om in de hemel te komen, om daar te wonen; als u zo'n verlangen naar God hebt en naar Zijn heiligheid; als u dat verkregen hebt, is het dan niet terecht dat u in een eenzaam hoekje op uw knieën valt en God dankt?

3.

Nu gaat Paulus samen met al de Kolossensen zeggen: Dankende de Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft. Als u wilt zien hoe groot die erfenis is, dan moet u Ef. 1:3 lezen: Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus Jezus. Lees dan 1 Petr. 1:3-5 ook: ‘Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden; tot een onverderfelijke en onbevlekkelijke en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is om geopenbaard te worden in de laatste tijd.’

U zult zeggen: Hoe moet zo iemand zijn als Hij God wil danken? Als Paulus zegt: de Vader danken, hoe moet hij dat dan doen? Dat gaat allereerst gepaard met de grootste verwondering. O God, zegt hij, wat is de arme

mens dat U zo aan hem gedenkt! Wat ben ik in vergelijking met andere mensen? Zo iemand is verwonderd en roept uit: Waarom acht U mij zo groot? Waarom zet U Uw hart op mij? Wat is er in mij te vinden? Ik ben niets anders dan onrein stof en stank. Van nature ben ik een grote hater van God. O God, ik wilde U niet dienen. Ik had er plezier in om tegen U in opstand te komen! Wat hebt U in mij gezien? Lees dan Deut. 7:7-8 en let er goed op dat Mozes daar tegen Israël zegt: God heeft u niet uitgekozen omdat die natie een groot volk was, maar omdat Hij u liefhad.

Ten tweede zeggen ze: O Heere, ik beschouw dat niet als iets kleins, maar als iets groots. ‘O, hoe groot is Uw goed dat Gij weggelegd hebt voor hen die U vrezen; dat Gij gewerkt hebt voor hen die op U betrouwen, in de tegenwoordigheid van de mensenkinderen! (Ps. 31:20). ‘Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart van de mens niet is opgeklommen, wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben’ (1 Kor. 2:9). Maar mijn oog zal het eenmaal zien en mijn oor zal

het eenmaal horen en eenmaal zal het in mijn hart opkomen wat U doen zult aan hen die U liefhebben.

Ten derde zeggen ze: O Heere, ik kan het niet vergeten, ik kan het niet uit mijn gedachten krijgen of van mij afzetten. Hoe ben ik nu toch? Wat hebt U met mij gedaan? En er gaat geen dag en geen gebed voorbij, of zij danken de Heere. Ze zeggen: Allerliefste Heere, hoe hebt U de mensen zo liefgehad, die U haatten en die een afkeer van U hadden! Die weldaad zweeft altijd in hun gedachten en die vergeten ze niet. Ze zeggen juist voortdurend met David: Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat binnen in mij is Zijn heilige Naam; loof de HEERE, mijn ziel en vergeet geen van Zijn weldaden (Ps. 103:1-2).

Ten vierde zeggen ze: Nu wil ik mij zo gaan gedragen, als het een erfgenaam past. Ze zijn zo vol blijdschap en liefde en zo van de wereld afgetrokken, zoals een kind met zijn vader doet. Het zoekt hem alleen maar een plezier te doen. Als u een erfgenaam van God bent, dan spreekt u het meest over die erfenis. Als u een erfgenaam van de wereld hoort spreken over

wat zijn schat is, dan is dat gezondheid, leven, bezittingen en eer. Maar een kind van God zult u horen spreken over God, over de Middelaar, over zijn genade, over zijn hart, over zijn verdorvenheden, over het sterven, over wat er na de dood is. Zij liggen dan helemaal alleen op een eenzame plaats op hun knieën voor God en danken met zoveel verwondering. Ik kan dat niet vergeten, zeggen ze. Anderen durven over hun bezittingen spreken, maar laten wij over het genadegoed spreken. Dan beginnen ze soms te juichen en roepen ze uit: Wat is Uw knecht, HEERE Heere? Wat zal ik U vergelden? (2 Sam. 7:18-19; Ps. 116:12). Dan zijn ze zo verlegen. Verder durven ze zich niet te uiten.

Toepassing

We zullen het hierbij laten om niet veel te lang op dit onderdeel in te gaan. We richten ons nu nog met een kort woord tot ons hart. Mocht dat het hart van onbekeerden en bekeerden nog in beslag nemen! Dat is ons laatste stuk, een woord nog tot toepassing.

Onbekeerden, die nu nog niet geschikt zijn voor de hemel, ik moet een vraag of vier aan u stellen.

Eerst: hoe kunt u zo verkeerd oordelen, dat Gods kinderen tevergeefs God dienen, dat er geen loon is? Zij worden duizendvoudig beloond. God heeft nooit tegen het huis van Jakob gezegd: Zoek Mij tevergeefs (Jes. 45:19). Ik ben uw zeer groot loon, zei God tegen Abraham (Gen. 15:11).

Ik moet u nog een vraag stellen. Wereld, waarom denkt u dat de toestand van Gods kinderen een treurige toestand is? Dat ze hun hele leven niet blij zijn? Dat zij nooit eens God kunnen danken? O, u hebt dezelfde gedachte als die hoveling van Nebukadnezar. Hij zei tegen de jongemannen, toen ze hem vroegen van het gezaaide te mogen eten: Zou ik u de

lekkernijen van de tafel van de koning niet geven? U zult helemaal vermageren. Maar zij zeiden: Probeer het eens en kijk dan eens hoe het met ons gaat. Toen hij dat deed, zag hij dat hun uiterlijk beter en gezonder was dan van hen die het voedsel van de koning gegeten hadden. Zo is het hier ook.

De wereld denkt dat Gods kinderen treurig zijn als ze God dienen. Welnu wereld, ze leven veel vrolijker en dankbaarder dan u! We lezen van Stéfanus dat zijn gezicht blonk alsof hij een engel was. Welnu, er zijn geen mensen zo blij en dankbaar als de vromen. Maar wij zijn niet blij zoals u vrolijk bent, door te dansen en te springen en dwaas gepraat. Het is een blijdschap in God en in goddelijke zaken. Salomo kende de wereldse en de geestelijke blijdschap. Hij had die allebei onderzocht. Maar tegen die wereldse blijdschap, tegen het lachen zei hij: U bent onzinnig. En tegen de vreugde: Wat heb je daaraan? (Pred. 2:2) Ziet u wel, geliefden, dat die niet te vergelijken is met de blijdschap van de vrome mensen! In de derde plaats, onbekeerd mens, mocht God u eens bekwaam maken om aan deze erfenis

deel te hebben! Ik vraag u: Waarom denkt u dat Gods kinderen zo arm zijn? Ze zijn het echt niet, al hebben de meesten uitwendig niet veel. Ze zijn zo tevreden, ze ervaren zo'n zegen in het weinige dat ze hebben. U zult ze in hun arme en kleine hutjes veel meer horen zingen, dan u doet in uw mooie huizen. Maar als u het hoorde, zou u merken dat het een stichtelijk lied of een psalm is. U zingt alleen maar een zondig lied.

Wereldse mens, u die niet bekeerd bent, wat bent u trots op uw erfenissen en op uw rijkdommen, dat u veel goederen hebt en rijke ouders? Het kan 's nachts in een ogenblikje allemaal van u afgenomen worden. En hoe langer het duurt, hoeveel te zondiger u wordt en hoe moeilijker u er afscheid van kunt nemen. Dan kunt u uw ziel niet meer losmaken van al uw bezit.

Onbekeerde mensen, mag ik u nog één vraag stellen? Waarom beeldt u zich in dat u ook deelhebt aan deze erfenis? Er zullen hier bekommerde harten zijn, die overtuigd zijn en zeggen: Ik vrees dat ik er geen deel aan zal hebben. Maar een onbekeerde beeldt het zich

in. En waarom? U bent immers niet heilig. U lacht om heiligheid, u lacht om vroomheid. U hebt God niet tot uw Vader. Gaat u wel met God om zoals een kind met zijn vader en moeder omgaat? Als u dat niet doet, bent u niet bekwaam gemaakt. U dankt ook God niet. U zult zeggen: Ik dank wel! Ja, maar u zult met uw dankzegging verloren gaan. Hoeveel Israëlieten zijn er met hun dankoffers verloren gegaan! U dankt God zonder grond. Hoe vele christenen zullen er met hun dankoffer naar de hel gaan! U bent niet bekwaam voor deze erfenis. U bent alleen bekwaam tot een andere erfenis, met de onheiligen en de duivelen in een stikdonker land. U zult een erfenis met de duivelen krijgen. Met hen zult u moeten omgaan, zoals u dat op de wereld gedaan hebt in het bedrijven van de zonden. En net zoals u op de wereld met zondige mensen omgegaan hebt, zult u dan eeuwig bij hen moeten zijn. U zegt waarschijnlijk: Dat hoop ik niet! Maar u zult met uw hoop vergaan en het zal er net zo mee gaan als met koning Agag. Die man meende dat hij bleef leven, maar hij werd direct daarna in stukken gehakt. Het zal met u gaan

als met de inwoners van de eerste wereld. Zij hoopten dat er geen vloed zou komen, maar die kwam toch. Wij vrezen dat er mensen zijn, die werkelijk denken: Ik geloof dat allemaal niet; dat zijn maar praatjes van kinderen en verwarde geesten. Maar zal uw ongeloof dan Gods waarheid teniet maken? Kan dat? En wat is die waarheid? Zonder bekering en heiligmaking zal niemand God zien (Hebr. 12:14)!

U zegt misschien: Ik hoop dat op het laatst nog wel eens te doen. Maar dan zal er geen ontkomen aan zijn. Hoe zult u dan ontvluchten, als u op zo'n grote zaligheid geen acht slaat (Hebr. 2:3)? Dan zult u uzelf verafschuwen, u zult huilen en uzelf beklagen als het te laat zal zijn. Dan zal er geen tijd meer zijn (Openb. 10:6). Dan zal het u vergaan zoals het Korach, Dathan en Abíram vergaan is. Zij schreeuwden zo, dat heel Israël wegvluchtte. Wat hielp hun dat nare gehuil, toen het te laat was?

U zegt misschien: Hebt u dan geen raad voor ons? Als u dat echt meent, ja, dan kan ik u wel raad geven.

1. Lees dikwijls het testament, waar de erfgenamen en de erfenis in beschreven staan. Volgens Handelingen 8 zat de kamerling daarmee op zijn schoot.
2. Let erop wie de erfgenamen zijn: het zijn geroepenen, gelovigen, heiligen, geroepen heiligen.
3. Onderzoek uzelf – zonder u te vleien – of er zulke documenten en bewijzen in u zijn. Zou iedereen u niet uitlachen als u zonder enig bewijs iemands erfgenaam wilde zijn? Misschien zijn er mensen, die zeggen: Ik kan het niet lezen. Wel, schaam u daarvoor en ga dan naar die plaatsen waar het duidelijk uitgelegd en gepreekt wordt.
4. Bid dikwijls of u er een aandeel in mag krijgen en zeg tot God: Wat helpen mij kronen, gezondheid, voorspoed, als ik Uw genade missen moet? Zelfs Bileam bad er wel om. Hij zei: Heere, dat mijn ziel de dood van de oprechten zou mogen sterven. En hij was nog wel een tovenaar! U hebt er geen

recht op om het te krijgen, maar heb dan geen rust tot u het krijgt. Let er nauwkeurig op welke werkzaamheden u in u vindt. Als ze goed zijn, probeer ze dan te bewaren. Als ze niet goed zijn, neem er dan duidelijk afstand van.

Nog een woord tegen Gods kinderen. Moet dit voor u niet een spoorlag tot heiligheid zijn? Wat geeft het dat de wereld het als een slechte bijnaam beschouwt, als men heilig genoemd wordt? Gods kinderen beschouwen het als een erenaam. Bedenk goed: uw toegangsbewijs voor de hemel moet heiligheid zijn. Heiligheid is een deel van uw erfenis. Als iemand hier heilig is, heeft hij al een klein deel van de volmaaktheid. Daaruit komen uw licht, vrede en blijdschap voort. Als u niet heilig bent, kunt u niet veel licht verwachten. Als iemand zich de hele dag bezorgd gemaakt heeft voor zijn heiligheid, dan heeft hij veel vrijmoedigheid als hij zich 's avonds tot God wendt. Maar als er een zonde in ons aanwezig is, verdwijnt het licht daardoor. Wie hier heilig zijn, zullen in de hemel een grote glans vertonen, terwijl ze die

hier op aarde ook al hebben.

Kinderen van God, nog een woord om te onderzoeken of wij heilig zijn. U zult misschien zeggen: Ja, daar ontbreekt het nu aan bij mij. Ik ben geen heilige en ik ben ook niet bekwaam gemaakt voor die erfenis. Dat moet u niet zo vlug zeggen. Weet u, wie er heilig is?

1. Allereerst zij die het zo graag zouden zijn, die er doelbewust naar streven het te zijn, die er zo naar verlangen. Wie leeft er rein en kuis in deze wereld? Mensen die echt naar reinheid streven. Weet u daar niet van, al is het misschien zo dat u toch nog zo onheilig bent?
2. Ten tweede zijn die mensen heilig, die zo goed met heilige mensen kunnen opschieten. Iemand in de wereld die schoon en netjes is, houdt niet van slordige mensen. Hij is graag bij nette mensen. Zo is het ook met hen die graag bij heilige mensen zijn.
3. Ten derde bidt een heilige vaak om heiligheid met dat gebed van de Heere Jezus: 'Heilige Vader, heilig ze in Uw waarheid.' Zij zeggen: 'Heilig mij.' Of ze

bidden met Paulus: ‘De God des vredes Zelf heilige u geheel en al, en uw geheel oprechte geest en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus’ (1 Thess. 5:23) en ‘Hij volmake u in alle goed werk’ (Hebr. 13:21).

4. Ten vierde worstelt zo iemand met onheiligheid. Hij zegt: Ik geef het niet gewonnen. Zo mag ik niet zijn. Ik wil heilig wezen.
5. Ten vijfde drukken zijn zondige eigenschappen zo zwaar op hem. Hij wil heilig zijn.
6. Ten zesde roept hij vaak met Paulus uit: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van de zonde en van deze dood? (Rom. 7:24).
7. Ten zevende zegt zo iemand: Ik durf niet aan genade te denken als de verdorvenheden zo sterk in mij zijn. De moed ontvalt mij als ik niet heilig en voorzichtig leef. Ik zou veel voorzichtiger moeten leven.
8. Ten achtste zijn de beste heiligen

zo onheilig in hun eigen ogen. Al hun gerechtigheid is slechts als een wegwerpelijk kleet in hun ogen (Jes. 64:6).

9. Ten negende moet u uw gemoed er eens naast leggen. Moet u niet vaak uitroepen: Wat is mijn heiligmaking gering! Hoe weinig vruchten draag ik!
10. Ten tiende: Allerliefste Heere, ik kan er absoluut geen moed of vertrouwen in hebben, dat ik op grond van mijn heiligheid zalig zou kunnen worden. Al bezat ik alle heiligheid, dan zou ik nog de grootste onheilige zijn. Ik moet in de Heere Jezus zijn.

Kunt u er nu onderuit komen? De minste die genade bezit, kan er niet onderuit, of hij zal zeggen: God heeft mij ertoe bekwaam gemaakt! Daar ben ik het mee eens. Dan zult u ook de erfenis verkrijgen. Daar kunt u vast van op aan, als op het woord van Iemand die niet liegen kan (Tit. 1:2). Als u zult overwonnen hebben, dan zal Hij u de kroon des levens geven (Openb. 2:10). U zult in uw hoop niet beschaamd worden. Uw begeerte zal eens volbracht worden. Is dat geen hartversterkend

woord tegenover uw armoede, tegenover kastijding, tegenover de voorspoed van de goddeloze?

Kinderen van God, wat kan het licht van de maan of de sterren u schelen, als u het zonlicht van Gods gunst mag hebben? Wat hebt u aan de schijn, als u de zaak zelf hebt? Wat hebt u aan het zichtbare, als u het onzichtbare hebt? Of zou u het allebei willen hebben? Is God niet vrijmachtig? Is Hij niet wijs als Hij u klein maakt? Is Hij daarin niet heilig? Men heeft het dikwijls in gezegende kinderen van God kunnen zien, als ze het allebei bezaten, het goed van de wereld en de genade, dat ze niet zo heilig meer waren. David was zeker zo heilig toen hij van de troon af was, als toen hij erop zat. Is God verplicht u dubbel te geven? Zoek volmaakt in Christus te wezen en strijd tegen uw verdorvenheden. Als onze heiligmaking volmaakt zou moeten zijn, was het met u en met mij afgelopen. Wij zullen echter moeten worstelen met vallen en opstaan en God zal ons zo leiden tot aan de dood.

Als u dit niet kunt ontkennen, ga dan in het eenzame naar God en erken het. Verwonder u erover, smelt erover weg en zeg: Heere, hebt U dat aan mij, aan mij gedaan, Heere? We hebben het in onze inleiding gezegd: Als de liefde van God in u werkt, zult u zeggen: wat zullen wij anders doen dan de onverdiende genade te erkennen en God te verheerlijken, omdat Hij ons hiertoe gebracht heeft. Hij zal u mogelijk spoedig in het volle bezit stellen. Misschien zal spoedig de tijd komen, dat God u van alles zal losmaken en tot Zich nemen. Velen zijn ons al voorgegaan. Die broeders en zusters wachten ons ook al op. De mondige kinderen komen wat eerder tot het bezit van hun erfenis; maar de onmondige mogen die ook verwachten. Als uw reis op aarde ten einde zal zijn, zult u met al die heiligen samen een erfenis hebben en iedereen zal dan genoeg vervuld worden tot al de volheid van God. Dat wens ik dat de Heere mij en u allen geven zal.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

